

Publicerad 2012-03-06 23:51 av Freaket

Handlar om alla känslorna i mig när jag förlorade min vän.

Sorgen

Vart jag än går så tänker jag på dig

Vart jag än vänder så är du borta

Vad jag än gör så känns som att du fortfarande var vid mig

Vad jag än tänker på så saknar jag dig

Jag går i mörkret för att finna min plats i samhället

Jag hör folk bönar och ber efter en hjälte

Ni sa åt mig att allting kommer ordna sig men jag har svårt att tro dem svåra orden

Ni ville att jag skulle släppa taget men jag kan inte

Varje natt som jag blundar mina ögon så plågas jag av alla minnen

Varje dag så önskar jag att jag kunde ge dig en sista kram

Det går inte en dag att jag önskade att jag kunde dö för att se dig igen

Det går inte att hålla smärtan i mig

Plågas varje dag av mina inre demoner

Plågas av att inte kunna skratta med dig längre

Saknar ditt skratt

Saknar ditt leende

Du sa att vad som än händer så kommer vi alltid vara vänner

Du sa att vi två ska bli som dem gamla riddarna som följde den gamla hederskodexen

Vi lovade att alltid beskydda dem svaga och alltid tro på rättvisan

Vi lovade att alltid ta vara på varandra

När jag ser mig själv i spegeln så ser jag bara tomhet

Jag tänker tillbaka på alla minnen vi hade ihop.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Freaket med Poeter.se id #41046 innehar upphovsrätten